

[Bo Frlls]

Vi er meget velvilligt indstillet over for at drøfte, om der skal ske nogle opstramninger, nogle ændringer på baggrund af det, Kristeligt Folkeparti nævner i forslaget, men vi mener, det bør foregå i Udenrigsudvalget for derigennem at få en konsensus i det forum, der arbejder med problemerne.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre er vi helt enige i, at man bør se dansk bistandsindsats i en sammenhæng. Der bør være sammenhæng mellem den bistand, vi yder ulandene, den bistand vi yder til Østlandene, og også den måde vi ser på det globale miljø og handler i internationale forsamlinger. Tingene hænger sammen, og det her kunne være anledning til, at vi kan få en debat om indholdssiden af vores bistandsindsats i stedet for, som vi plejer, at diskutere, hvor mange penge vi nu skal sende af sted til det ene eller det andet sted.

Som udenrigsministeren har gjort rede for, er der processer på vej, og der har været nedsat et udvalg, som for 2½ år siden afstak retningslinierne for den fremtidige ulandsbistand.

Der har også været nedsat en udenrigskommission, som har set på strukturerne i Udenrigsministeriet, og der er lagt nogle prioriteringslinjer frem.

Vi prioriterer i vores ulandsbistand miljøet, vi prioriterer at hjælpe kvinderne specielt i landsbyerne, vi prioriterer demokrati og menneskerettigheder, og det gør vi, fordi det er vigtigt, at der kommer en proces i gang i befolkningen selv. Det er derfor, vi har de prioriteringer, vi har.

Udvikling er ikke noget, vi bare skal plante i et andet land. Det er noget, som det land skal hjælpes til selv at komme i gang med, og derfor er det også vigtigt, at man indimellem også samarbejder med private organisationer i stedet for altid over statslige organer.

Regeringen har også, som udenrigsministeren nævnte, lagt et Øststøtteprogram frem. Her er der ikke tale om, at vi hjælper nogle ulande. Landene kunne i virkeligheden være rige, de har mange ressourcer, men de har jo været fuldstændig ødelagt af så mange års kommunisme. De har brug for samarbejde, joint ventures og eksportkreditter. Vi bør i disse år opprioritere Østlandene, for med en hjælpende hånd kan de være med til senere at hjælpe ulandene.

Det internationale miljø er også meget vigtigt. Miljøet kender jo ingen grænser, og derfor ser vi alle sammen frem til, hvad der skal ske på miljøkonferencen i Rio. Den er på nuværende tidspunkt genstand for en meget omfattende forberedelse. Det er også vigtigt, at vi sikrer fremtidens klima, at vi sikrer den biologiske mangfoldighed. Og det er også vigtigt, at vi i den sammenhæng ser på befolkningens vækst, som også truer Jordens eksistens i de kommende århundreder.

Jeg er enig med udenrigsministeren i hans vurdering af, at hvis vi skulle lave en ny kommission ved siden af Udenrigsudvalget, ville det blot blive et nyt forum for nogle diskussioner, vi allerede er i fuld gang med. Derfor er det ikke nogen god idé. Men det kunne blive en anledning til, som jeg sagde før, at vi kunne få en indholdsdiskussion i stedet for den sædvanlige diskussion om, at det vigtigste er 1 pct. og 50:50. Det er hellige køer, og det er det, man diskuterer i dansk ulandshjælp.

Det, vi burde diskutere, er: Hvad vil vi? Hvad kan vi? Og hvad koster det? Derefter kan vi så tale om, hvordan skal vi prioritere.

Ebba Strange (SF):

Lad mig starte med at sige, at SF støtter ikke Kristeligt Folkepartis forslag. Så er det sagt.

Argumenterne ligner nogle af dem, vi allerede har hørt, så jeg skal kun knytte nogle få ord til.

Det er vigtige områder, Kristeligt Folkeparti peger på, det er områder, som vi i forvejen diskuterer hvordan vi kan støtte fra dansk side, og det skal vi fortsætte med at gøre. Jeg er ikke helt enig med fru Hanne Severinsen, når hun siger, at det som regel kun bliver til en diskussion om penge og 50:50. Jeg synes, at vi ofte og i hvert fald i forbindelse med fastlæggelse af principperne for ulandsbistanden havde en meget vigtig drøftelse af indholdet: Hvad er det egentlig, Danmark ønsker, når vi går ud med så mange penge til ulandsbistand?

Vi synes i SF, at vi har utrolig meget viden, at vi får mange informationer dels gennem Danida, dels gennem andre organisationer i Danmark, som arbejder inden for disse områder, dels gennem FN, dels gennem de forskellige kontakter, der nu er skabt til de østeuropæiske lande. Så vi synes egentlig ikke, det er information og viden, vi mangler.